

Kedves Szülők!

A mai napon a méhekkal ismerkedhetnek meg a gyermekek, a szülők segítségével. Kicsi, sárgásbarna zümmögők, melyek szállnak virágról virágra. A világ leghasznosabb névtelen kis munkásairól beszélünk! Egyrészt mert a méhecskék mézet készítenek a begyűjtött virágporból másrészt pedig beporozzák a növényeket. A méz finom és egészséges, így a méhészek előszeretettel veszik el tőlük az édes nedűt. Tavasz beköszöntével, a téli nyugvás után szárnyra kelnek ismét a méhek. Először kitakarítják a kaptárt, aztán felkészülnek az új kisméhek érkezésére, majd mikor már virágzik az erdő, mező, kirajzanak.

Vers

Hermann Marika: Zümm - zümm

Zümm - zümm - zümm -zümm repkedek,
Virágokat keresek.

Zümm - zümm - zümm -zümm találok
A réten sok virágot.

Zümm - zümm - zümm -zümm repkedek,
Virágport gyűjtögetek.

Zümm - zümm - zümm -zümmkeverek
Lépesmézet, édeset.

Zümm - zümm - zümm -zümm repkedek,
Míg te a mézet eszed.

Zümm - zümm - zümm -zümm kívánok
Jó étvágyat barátrom.

Mondóka

Züm -züm -züm zümmögve szálldos

Levélkén alszik, ha álmos.

Sárga nadrágos kis méhek

Készítik a lépes mézet.

Alkotó tevékenység

MÉHKAPTÁR KÖRÜLÖTTE HEMZSEGŐ MÉHECSKÉKKEL

Mire lesz szükség?

- Sárga festék
- Buborék fólia (ha nincs a gyerek mutatóujjával is megoldható)
- Fekete vagy barna filctoll
- Fehér papír

Elkészítés:

- Ha van otthon buborék fólia, vágjon ki egy méhkas alakot.
- Sárga festékekkel jól fesse be az egész méhkas alakú fóliát és közösen nyomjak rá egy fehér papírra.
- Várják meg, ameddig megszárad a festék, majd rajzolják körbe fekete vagy barna filctollal a méhkast. Rajzoljanak rá egy nagy ajtót. (Ezt, ha szeretnek barna színes papírból is ki lehet vágni és rá lehet ragasztani).
- A zümmögő méhecskék elkészítéséhez a gyermek mártsa bele a mutató ujjukat a sárga festékbe és a méhkas köré nyomdázzon sárga foltokat. ezek lesznek a méhecskék.

- Várják meg míg megszárad a festék és rajzoljanak nekik szárnyakat, lábacskákat és fekete csíkokat a hátára feketével.
- Ha elkészült a festmény tovább fantáziálhatnak és készíthetnek virágoskertet, virágos fákat (hasonló ujjlenyomatok technikával különböző színekkel) ahonnan a méhek gyűjtik a méznek való virágport.

MOZGASOS JÁTÉK

A lufi ping-pong, avagy a méhecskék virágról virágra szállnak

Szükséges eszközök:

- Lufik (lehetőleg sárga, hogy a méhecskékre minél jobban hasonlítson)
- Fekete filctoll (hogy meg tudják rajzolni a méhecske arcát, kicsi szárnyait és fekete csíkjait a léggömbre)
- Papír tányára (ezekből lesznek a ping-pong ütők, amik a virágokat fogja szimbolizálni. Ezeket akár meg is rajzolhatják a gyerekekkel, hogy jobban hasonlítsanak a virágok kelyheire.)
- Fa pálcika, amiből a virág szára - a ping-pong ütő nyele lesz (kisebb fadarab, fakanál vagy akár egy jó vastagra összehengerelt A4 es lap.)
- Ragasztó, ragasztószalag

Elkészítés:

- Lufikat fújja fel és rajzolják meg méhecskének (szemek, szárnyak, fekete csíkok)
- Papír tányért dekorálják ki virág formára, különböző színekkel lehet rá szirmokat rajzolni, festeni
- Össze hengerelt papírlapot, fa pálcát rögzítsük a tányéra, ehhez lehet biztosító tűt, erős ragasztót, ragasztószalagot használni.

Kész is a játék. A gyerekek biztonságos módon odabent a lakásban mintha tollasoznának, egymásnak ütögetik a lufit, így a méhecske, ami a lufi, egyik virágról a másikra száll.

Közben bátran mondhatják a fenti verset, mondókát.

Ének ajánló

Be-ül-tet-tem kis ker-te-met a ta-vasz-szal,
Ró-zsa, szek-fű, li-li-om és re-ze-dá-val.

Ki is nyíl-tak egy-en ként.

El sze-ret-ném ad-ni mind. De most mind-járt.

Mese

Bartos Erika: A kis dongólány

Bogyó és Babóca és Baltazár korán reggel elindultak a rétre, hogy kipróbálják az ejtőernyőt, amit a méhecske varrt.

De a réten már volt valaki. Egy ismeretlen dongólány orgonát szedett, s közben vidáman énekelt.

- Itt a tavasz, trallala! Virágzik az orgona!

Baltazár szólította meg elsőként.

- Szervusz, ki dongó! Én Baltazár vagyok, a méhecske. Ez itt Bogyó, a csigafiú, ő pedig Babóca, a katicalány. Te ki vagy?
- Engem Dorottyanak hívnak. Hosszú útról tartok hazafelé, és egy picit megpihentem itt a réten.
- Mi pedig éppen az új ejtőernyőmet fogjuk kipróbálni. Velünk jössz? - kérdezte Baltazár.
- Szívesen!

Elsőként Baltazár és Dorottya ugrottak le a dombról, utánuk pedig sorra mindenki kipróbálta az ejtőernyőt. Egész estig játszottak.

- Ugye holnap is velünk jössz? - kérdezte izgatottan a méhecske.
- Nem, sajnos holnap korán kell elindultam. Nagyon messze lakom innen, hosszú repülés áll még előttem.

Így hát Bogyó, Babóca és Baltazár elbúcsúztak Dorottytól. Baltazár annyira lógatta az orrát, hogy Babóca végül megkérdezte.

- Mi bánt?
- Baltazár szerelmes! - nevetgélt Bogyó.
- Bogyó! Ne csúfolódj! - szólt rá haragosan Babóca.
- Tudod mit, Baltazár? Mond meg Dorottyanak, hogy maradjon itt! Majd építünk neki egy kis házat itt, a mi erdőnkben!
- Jaj, de jó! Holnap korán reggel kimegyek a rétre, és megkértem, hogy maradjon!

Másnap Baltazár, Babóca és Bogyó korán felkeltek. Szaladtak a rétre, hogy beszéljenek Dorottyával. De jaj! Elkéstek! A kis dongólány már útra kelt. Csak egy kis levelet hagyott a fára tűzve, amelyben elkészönt a barátaitól. Baltazár leült a fűbe, és elpityeredett. Most már Bogyó sem nevette ki.

- Menjünk utána! – szólt a csigafiú. – Még biztosan utolérjük!
- Induljunk gyorsan! – mondta Babóca is.
- Bogyó, te csigalassan vánszorogsz! Így sosem érjük utol Dorottyát! – kesergett Baltazár.

Bogyó már majdnem megsértődött, amikor egy süni lépett elő a bokorból:

- Én talán segíthetek! Igaz, én sem haladok túl gyorsan, de nálatok mégis gyorsabb vagyok!

Baltazárék nagyon megörültek. Gesztenyegubóból csöpp kis hintót fabrikáltak, a hintó kötelét ráakasztották a süni tüskéire, és a sünfogat már indult is.

Az erdő szélén Pihével találkoztak.

- Nem láttad Dorottyát, a dongólányt? – kérdezte Baltazár.
- Nem, senkit sem láttam errefelé.

Így hát továbbmentek a sünfogattal. A patak partján Vendellel, a szarvasbogárral, és Gömbivel, a virágbogárral találkoztak.

- Nem láttátok Dorottyát, a dongólányt? – kérdezte őket is Baltazár.
- Errefelé biztosan nem járt! – mondta Vendel.

Baltazár elkeseredett.

- Pihenjünk egy keveset! – javasolta Babóca, amikor már besötétedett. – Reggel folytatjuk az utat!

De Baltazár megint pityeregni kezdett.

- Nem fogjuk megtalálni soha!
- Micsoda finom orgonaillatot érzek! – kiáltott fel hirtelen Bogyó!
- Orgona? – csodálkozott Babóca. – hiszen errefelé nincs is orgona! Ez nagyon különös, gyertek, nézzünk körül!

Bogyó, Babóca, Baltazár és a süni megkerülték a bokrot. És akkor Baltazár hatalmasat ugrott örömeiben! Hiszen a bokor rejtekében békésen szundikált a kis dongólány. Kezében egy csokor orgonát szorongatott, amit még reggel szedett a réten.

- Hurrá! – kiáltott Baltazár. – Megtaláltuk!

Erre persze a kis dongó is felébredt álmából, és ugyancsak elcsodálkozott.

- Hogy kerültök ide?
- Kedves Dorottya! - kezdte Baltazár. - Nem volna kedved ezentúl a mi erdőnkben élni? Építenénk neked egy házikót, olyat, amelyet te szeretnél! Nem kellene visszarepülnöd messzi otthonodba! Nagyon örülnénk, ha velünk maradnál!
- Igen, úgy van, nagyon örülnénk! - helyeselt Bogyó és Babóca is.
- Köszönöm, boldogan maradok nálatok! - mondta meghatottan Dorottya. - Ilyen nagy utat tettetek meg, hogy utolérjetelek... Igazán nagyon kedves tőletek!

Beültek a sünífogatba, és visszatértek a mezőre. Másnap korán reggel munkához láttak. Szép házikót építettek Dorottyának az orgonamező határában. Amikor a dongóház elkészült, nagy ünnepséget rendeztek. Eljött az erdő apraja nagyja, késő estig táncoltak, lakmároztak, vidám mulatsággal köszöntötték az erdő új lakóját. Dorottya ezentúl ott élt a kis erdőben, jó barátságban az erdő minden lakójával. Boldogan nézelődött új házikója ablakából, és élvezte az édes orgonaillatot.

Eddig volt, mese volt.

Baltazár, a méhecske

Dorottya, a dongólány